

Ο ί ε ύ θ ύ ν ε ς μ α ς

Τό γυναικειό κίνημα βρίσκεται σέ μιά κρίσιμη και άποφασιστική καμπή, τήν άποφασιστικότερη άπό τό ξεκίνημά του ώς τώρα, σέ διεθνές επίπεδο.

Ή οικονομική άνθηση τής δεκαετίας του '60, προκάλεσε τήν έσπευσμένη ζήτηση έργαζομένων γυναικων, κυρίως εργατριων αλλά και ύπαλλήλων όλων τών βαθμών. Ή ισχυρή διεθνής ώθηση πού ξεκίνησε άπό τότε και συνεχίστηκε έκτοτε, μέ τό "Έτος τής Γυναίκας του Ο.Η.Ε., τή Δεκαετία τής Γυναίκας, τίς άνάλογες πρωτοβουλίες τής Ε.Ο.Κ., τώρα δέ και του Συμβουλίου τής Εύρώπης, έχει ζωογονήσει τό θέμα και έχει συντελέσει στό φούντωμα του γυναικειού κινήματος σ' όλο, σχεδόν, τόν κόσμο.

Τό κύριο βάρος γιά τή σωστή κατεύθυνση του δύσκολου άγώνα πού βρίσκεται άκόμη μπροστά μας πέφτει στό γυναικεία σωματεία. Γιατί αυτά έκπροσωπούν τό συνειδητοποιημένο γυναικειό κόσμο κάθε χώρας, πού άποτελεϊ τή μαγιά γιά τήν εξέάπλωση στους πλατιούς κύκλους τής κοινωνίας γιά τή θέση τής γυναίκας και του άντρα στή δημόσια και ιδιωτική ζωή και γιά τήν πραγματοποίησή της.

Αυτό σημαίνει ότι σ' έμάς πέφτει ή ευθύνη πρώτ' άπ' όλα γιά τή χάραξη σωστής στρατηγικής

γιά τήν κατάκτησή τους. Καί τά δύο προϋποθέτουν κατά βάθος μελέτη τών πολύπλοκων σχετικών προβλημάτων και άγωνιστική όργάνωση δράσης, όσο τό δυνατό συντονισμένης, πού μέ τή σειρά τους προϋποθέτουν άμεροληψία και παραμερισμό κάθε άλλης σκοπιμότητας.

Άντιτίθενται σ' αυτές τίς άναγκαίες προϋποθέσεις: ή άβασάνιστη αντιμετώπιση τών σχετικών προβλημάτων, π.χ. μέ βάση πρότυπα πού μπορεί νά πετυχαίνουν στό πλαίσια άλλων κοινωνικοοικονομικών και πολιτιστικών συνθηκών πολύ διαφορετικών άπό τίς δικές μας· μικρόψυχη έπιλογή τών προσώπων πού θά άσχοληθούν έπίσημα ή άνεπίσημα, μέ τήν έπίλυση και ρύθμιση τών σχετικών προβλημάτων, μέ κριτήρια έγωϊστικά άπό κάθε σωματείο πού προτιμά νά χρησιμοποιηθεί μιά μέτρια και άπειρη γυναίκα «δική του» παρά μιά ικανότερη όχι μέλος του· καθορισμός κατευθύνσεων ή γραμμών πριν άπό τήν κατά βάθος συζήτηση όλων τών άπόψεων και άρνηση όποιασδήποτε άλλαγής θέσης κατά τήν ανταλλαγή άπόψεων· χρήση διάφορων μεθόδων, άκόμη και συγκρουόμενων μέ τήν δεοντολογία, γιά τήν επικράτηση ενός σωματείου ή τών μελών του και τόν παραμερισμό τών άλλων.

Ξέρουμε ότι όλοι οί άνθρωποι έχουμε τούς έγωϊσμούς και τίς ατέλειές μας – και όταν δέν τό άντιλαμβανόμαστε. Τό θέμα είναι ώς ποιό βαθμό έπικρατοϋν έγωϊστικά κίνητρα στή δράση μας. Τά σωματεία πάντως είναι συλλογικά όργανα και φέρουν και μεγαλύτερες εϋθύνες από τά άτομα για τόν τομέα τής δράσης τους, δέν έπιτρέπεται νά κυριαρχοϋνται από κίνητρα αλλά από τήν είλικρινή έπιδίωξη του σκοπού τους.

Και ό σκοπός όλων τών οργανώσεων του γυναικειου κινήματος πρέπει νά είναι ένας: ή πλήρης πραγματοποίηση τής ισότητας τών φύλων. Πάνω άπ' αυτόν δέν ύπάρχει θέση για άλλο σκοπό. "Αν κάποιο σωματείο πιστεύει, π.χ., ότι ή πολιτική σκοπιμότητα πρέπει νά μπει πρώτη, τότε νά γίνει γυναικειο τμήμα κόμματος. "Όχι όργάνωση φεμινιστική, όχι όργανο του γυναικειου κινήματος. Τό

γυναικειο κίνημα μπορεί νά έναρμονίζεται με άλλους σκοπούς – και πολιτικούς – αλλά δέν έπιτρέπεται νά χρησιμοποιειται άπλως ώς μέσο για άλλους σκοπούς. Και όταν θεωρείται χρήσιμο, νά θυσιάζεται γι' αυτούς. "Η άπελευθέρωση και άνύψωση του καταπιεσμένου και άδικημένου μισοϋ πληθυσμοϋ τής Γης (του γυναικειου) είναι αρκετά εϋρύς και σημαντικός σκοπός. Και, πάντως, δέν μπορεί παρά νά είναι ό σκοπός μας.

Ό άγώνας για τήν ισότητα πέφτει κυρίως στους ώμους μας. Οί στιγμές είναι άποφασιστικές. "Ας συναισθανθοϋμε όλες τίς εϋθύνες μας πάνω από στενόκαρδους έγωϊσμούς, μικροψυχίες και άλλες σκοπιμότητες. Οί γυναίκες τής γενιάς μας και τά παιδιά μας – ιδίως οί θυγατέρες μας – θά μάς καταλογίσουν τίς εϋθύνες για τή δράση μας.

A.Γ-M.